V A L L E N S B Æ K ' s

p r i s

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Melodi: Jeg er en lille vogterdreng fra heden...

Når det er vinter, længes vi mod sommer,
mod "Stranden", som vi gerne drager til.
Hvor sol og sundhed til os alle kommer,
og hvor vi mødes - med et venligt smil.
Om de små steder, som vi gerne værner,
er stedet, hvor vi har vort sommerbo.
Rundt i verden er der rart,
men det er dog soleklart,
at i Vallensbæk er også godt at være. -

Når vi ad Køgevejen med de "røde"
fra byens larm og støj nu søger ud,
der kommer os et dejligt syn imøde
af hyggelige vejes stille bud.
Ved stoppesteder mangen kvinde venter
- sin hjertenskær - sin elskede gemal.
Og i bussens startningslarm,
gar man hjemad - arm i arm,
priser Vallensbæk - for her er godt at være.

Ved aftenstid - når sol går ned langt ude,
og i naturen stilhed sænker sig,
da bli'r der lys og liv bag mangen rude,
og grupper små, der samles på hver vej.
Man hygger sig og rigtigt nyder freden,
nu dagens larm og travlhed er forbi.
Ved vor strand og ved vor skov
synges der til husbehov.
Her i Vallensbæk - her er der godt at være.

Derfor når vi nu slutter denne vise,
som venner må vi synge det i kor.
Det sted, som vi har kært, det må vi prise,
det er en venlig plet på Danmarks jord.
Med længsel vender vi hvert år tilbage
til Vallensbæk - vort kære sommerbo.
Her er sol og her er vand -
omend ikke megen strand -
men i Vallensbæk her er der godt at være.

Børge Hjorth.